

LAKIALOITE 59/2011 vp

Laki kuluttajansuojalain 7 luvun, saatavien perinnästä annetun lain 10 c §:n ja eräiden luotonantajien rekisteröinnistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Lakialoitteen tarkoituksena on säännellä nykyistä tiukemmin pikaluottoja kuluttajalle myöntävien elinkeinonharjoittajien toimintaa. Tavoitteena on lisätä kuluttajan suojelua ylivelkaantumiselta ja poistaa pikaluottotoiminnan räikeitä epäkohtia. Pikaluotoilla tarkoitetaan nopeasti saatavia, summaltaan pieniä, alle kuuden kuukauden pituisia kulutusluottoja, joita myönnetään yksityishenkilöille tekstiviestillä (tekstiviestilaina), internetissä (internetlaina) tai muun etävälineen avulla ilman velallisen ja velkojan

edustajan henkilökohtaista tapaamista tehtävän lainahakemuksen perusteella ja joiden saamiseksi ei edellytetä vakuuksia.

Lakialoitteessa esitetään rajoitettavaksi pikaluottojen tarjoamista siten, että lainojen hintaa ja perinnän kustannuksia pienennettäisiin, velallisen maksukykyä arvioitaisiin yksityiskohtaisemmin, pikalainoja myöntävien yhtiöiden valvontaa tehostettaisiin ja kiellettäisiin pikaluottoja myöntävien yhtiöiden ja perintäyhtiöiden suorat tai välilliset omistussuhteet.

YLEISPERUSTELUT

Velkaongelmat näyttävät tällä hetkellä erilaisilta kuin 1990-luvun laman jälkeen. Keskeinen nyt vaikuttava tekijä on hallitsematon vakuudettomien kulutusluottojen, erityisesti pikaluottojen, käyttö. Käräjäoikeuksien käsittelemistä velkomiskanteista yli puolet johtuu pikaluotoista.

Kaikki väestö- ja ikäryhmät käyttävät pikaluottoja, mutta yleisintä se on kuitenkin pienituloisilla. Samalla velallisella on usein runsaasti velkojia. Vaikka yksittäiset velat ovat yleensä pienehköjä, kokonaissumma voi nousta jopa 100 000 euroon ilman minkäänlaisia vakuuksia.

Pikaluotoilla tarkoitetaan ilman vakuuksia myönnettäviä alle kuuden kuukauden pituisia kulutusluottoja, joiden pääoma on enintään tuhat euroa ja joita myönnetään yksityishenkilöille tekstiviestillä (tekstiviestilaina), internetissä (internetlaina) tai muun etävälineen avulla ilman velallisen ja velkojan edustajan henkilökohtaista tapaamista tehtävän lainahakemuksen perusteella.

Kuluttajille tarjottavia tavarain tai palvelun tilaamiseen liittyviä kertaluottoja ei pidetä pikaluottoina. Kappalemääräisesti pikaluottoja

myönnetään runsaasti yli miljoona kappaletta vuodessa. Pikaluottojen määrä näyttää olevan kasvussa.

Tarjottavien pikaluottojen suuruus vaihtelee muutamasta kymmenestä eurosta yleensä satoihin euroihin, ja laina-ajat vaihtelevat viikosta mutamiin kuukausiin. Pikaluotoissa luoton hinta ilmoitetaan usein koron sijasta käsittely- ja toimituskuluina, joiden määrä muunnettuna todelliseksi vuosikoroksi voi kohota jopa tuhanisiin prosentteihin.

Tilastokeskuksen mukaan vuoden 2011 toisen neljänneksen aikana uusia pikaluottoja myönnettiin kotitalouksille 27 prosenttia enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Pikaluottoja myönnettiin runsaat 79 miljoonaa euroa, yhteensä 357 003 kappaletta.

Keskimääräinen pikaluotto oli vuoden toisella neljänneksellä 223 euroa ja takaisinmaksuaika 33,6 päivää. Pikaluottojen ottajat maksoivat huhti—kesäkuun aikana ottamistaan lainoista yhteensä yli 20 miljoonaa euroa erilaisia kuluja. Pikaluottoihin kohdistuvat kulut olivat siten keskimäärin yli 25 prosenttia myönnetystä lainapääomasta.

Vuoden 2011 toisella neljänneksellä tilastoituja pikaluottoyrityksiä oli 81 kappaletta eli kymmenen yritystä enemmän kuin edellisellä neljänneksellä.

Alla oleva taulukko kuvaa pikaluottoalan kehitystä kuluvan vuoden toiselle neljännekselle saakka.

Pienlainayritysten tunnuslukuja vuosina 2010—2011

	2010/Q2	2010/Q3	2010/Q4	2011/Q1	2011/Q2
Uudet myönnetyt luotot, 1 000 euroa	62 442	61 197	64 815	69 820	79 464
Uusiin luottoihin kohdistuneet kulut, 1 000 euroa	16 416	15 429	16 962	17 702	20 189
Kulut / uudet luotot, %	26,3	25,2	26,2	25,4	25,4
Uusien luottojen keskimääräinen takaisinmaksuaika, päivää	28,6	29,9	31,6	33,5	33,6
Luottokanta, 1 000 euroa	46 388	50 206	56 167	66 236	69 822
Uusien luottojen kappalemäärä	310 171	295 135	302 451	321 344	357 003
Keskimääräinen lainamäärä, euroa	201	207	214	217	223
Tilastoitujen yritysten lukumäärä	65	65	63	71	81

Lähde: Luottokanta, 2. neljännes 2011. Tilastokeskus

Luotonantajan vastuullisuutta lainaa myönnettäessä on yritetty lisätä lainsäädäntöteitse, mutta se ei ole aina johtanut toivottuihin tuloksiin, vaan pikaluottoihin liittyvät ongelmat ovat päinvastoin jatkuneet.

Kuluttajansuojalakia on muun muassa muutettu siten, että myös pieniä ja lyhytaikaisia luottoja markkinoitaessa olisi ilmoitettava luoton todellinen vuosikorko. Niin ikään kuluttajansuoja-

lain 7 lukuun on lisätty säännös luotonantajan velvollisuudesta todentaa lainanhakijan henkilöllisyys huolellisesti. Samassa yhteydessä on kielletty kulutusluottosopimuksen nojalla myönnettävien varojen välitön maksaminen kuluttajalle silloin, kun luottoa haetaan ja se myönnetään myöhään. Nämä muutokset tulivat voimaan 1.2.2010.

Erikseen annetun lain (laki eräiden luotonantajien rekisteröinnistä, 747/2010) nojalla elinkeinonharjoittajien, jotka myöntävät kuluttajansuojalain (38/1978) 7 luvun soveltamisalaan

kuuluvia kuluttajaluottoja, tulee rekisteröityä Etelä-Suomen aluehallintoviraston ylläpitämään valtakunnalliseen luotonantajarekisteriin. Tämä laki tuli voimaan 1.12.2010.

Huolimatta rekisteröitymisvelvoitteista ja valvonnasta sekä uusista rajoituksista kokemus, erityisesti ylivelkaantuneiden määrän nopea kasvu, osoittaa, että rajoituksia ja valvontaa tulee lisätä. Valvonnan lisäämisen tärkeyden osalta voidaan viitata muun muassa sanomalehti Karjalaisessa julkaistuihin tietoihin (Karjalainen 30.10.2011), joiden mukaan todellisen vuosikoron ilmoitusvelvollisuutta ei noudateta tehokkaasti.

Karjalainen tarkisti kahdeksankymmenen markkinoilla olevan eri pikalainatuotteen korkotiedot. Vertailussa oli vähintään yksi luottotuote jokaiselta Etelä-Suomen aluehallintoviraston luotonantajarekisteriin merkityltä pikaluottofirmalta. Puolessa tuotteista lainan todellinen vuosikorko oli ilmoitettu todellista pienemmäksi. Yksi luottotajista ei maininnut todellista vuosikorkoa lainkaan.

Tehokkaampi sääntely ja valvonta ovat tärkeitä. Ylivelkaisuuden aiheuttamaa syrjäytymistä tulee estää. Lopulta syrjäytymisen kustannukset tulevat yhteiskunnan maksettaviksi.

Tehokkaampi sääntely voi auttaa myös velallista itseään. Se lisäänee velkojan tekemää harkintaa, ja todennäköisesti myös velallinen joutuu harkitsemaan asioitaan enemmän.

Mikäli kuluttaja ei saa muuta luottoa kuin pikaluottoja, hänellä ei voi olla varaa niihin. Mikäli taas on varaa näihin luottoihin, on mahdollisuus myös niitä edullisempaan lainaan. Pikaluottotoiminta perustuukin siihen, että ihmisen hättää tai heikkoa harkintakykyä käytetään hyväksi.

Harkitsemattomuuttaan ylivelkaiset lainanottajat syrjäytyvät tai ajautuvat harmaan talouden piiriin. Samalla yleinen maksumoraali heikenee. Kevytmielinen velkaantuminen estää lähtökohtaisesti myös velkajärjestelyyn pääsemisen.

Perustuslailla turvattu elinkeinovapaus ei ole rajoittamaton oikeus. Vastuullisessa markkinataloudessa tulee olla rohkeutta tarvittaessa voimakkaasti rajoittaa toimintaa, jonka sosiaaliset

ja kansantaloudelliset haitat ovat paljon suuremmat kuin henkilökohtaiset hyödyt. Pelkästään kysyntä ei saa oikeuttaa tarjoamaan tuotteita ja palveluita ilman, että tarvitsisi ottaa huomioon tämän toiminnan yksilöille ja yhteiskunnalle aiheuttamat huomattavat haitat ja kustannukset.

Ajankohtainen kysymys valtioiden maksukyvyttömyydestä on seurausta yli varojen elämisestä. Valtiot joutuvat mittaviin sopeutustoimiin selviytyäkseen velvoitteistaan. Kansalaisten luotto-ongelmat ovat yksilötasolla usein suhteessa suurempia kuin valtioiden velkaantumisesta aiheutuvat ongelmat.

Se, että velkaantuminen saadaan hallintaan makrotasolla, edellyttää samalla, että valtio suojelee kansalaisiaan velkaantumasta yli maksukykyä mikrotasolla. Ei ole oikein, että velan ottaminen on tehty niin helpoksi, että velalliset joutuvat rahoittajien panttivangeiksi.

Näin ollen pikaluottotoiminta tarvitsee uusia rajoituksia.

Kansainvälinen vertailu

EU-maissa lyhytaikaisiin luottoihin kohdistuu rajoituksia, joista yleisimmät ovat koron määrän rajoittaminen sekä rajoitukset lainoista perittävään kuluihin.

Esimerkiksi Irlannissa, Kreikassa ja Maltalla on käytössä ehdoton enimmäiskorko. Suhteellisia korkokattoja, esimerkiksi joko vahvistettuun tai yleisesti käytettävään viitekorkoon lisättävän marginaalin suuruus, on käytössä Alankomaissa, Belgiassa, Espanjassa, Italiassa, Puolassa, Portugalissa, Ranskassa, Saksassa, Slovakiassa, Sloveniassa ja Virossa. Useassa maassa enimmäiskorko on myös sidottu laina-aikaan. Korkeimmillaan pienille summille ja lyhyelle laina-ajalle sallittu enimmäiskorko voi kohota useaan sataan prosenttiin. Eräs esiin nouseva piirre on se, että korkosääntely ei koske pankkilainoja, vaan muiden kuin pankkien myöntämiä lainoja.

Euroopan mittakaavassa poikkeuksellinen järjestely on Saksassa, jossa pikaluoton myöntäjän on annettava luotonsaajalle kirjallisesti kaikki luoton hinnoitteluun vaikuttavat ehdot.

Johtopäätökset

Verrattuna enemmistöön EU-maista Suomessa pikaluottoalan sääntely on vähäistä. Rajoitusten olemassaolo verrokkimaissa kertoo siitä, että kuluttajansuojelu ja sosiaalis-taloudellisten epäkohtien estäminen on yleisemminkin hyväksyty peruste poiketa vapaasta hinnoittelusta ja sisämarkkinasäännöistä.

Koska Suomessa on havaittu kiistaton sosiaalis-taloudellinen tarve estää ylivelkaantumista sekä tiukentaa suhtautumista lopulta yhteiskunnan maksettaviin, osin alan itsensä tai puutteellisen sääntelyn ja valvonnan aiheuttamiin epäkohtiin, on perusteltua nykyistä paremmin säännellä pikaluottoalaa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki kuluttajansuojalain 7 luvun muuttamisesta

1 a §. Pykälä on uusi. Pykälän tarkoituksena on kieltää pikaluottoja myöntävien yhtiöiden ja perintäyhtiöiden suorat tai välilliset omistussuhteet. Perintäyhtiöllä tarkoitetaan yhteisöä, joka harjoittaa saatavien perinnästä annetussa laissa (513/1999) tarkoitettua perintää. Ristiinomistuksen kiello koskee siis ainoastaan yhteisöjä, jotka myöntävät pikaluottoja.

Pikaluotoilla tarkoitetaan nopeasti ilman vakuuksia myönnettäviä alle kuuden kuukauden pituisia kulutusluottoja, joiden pääoma on enintään tuhat euroa ja joita myönnetään yksityishenkilöille tekstiviestillä (tekstiviestilaina), internetissä (internetlaina) tai muun etävälineen avulla ilman velallisen ja velkojan edustajan henkilökohtaista tapaamista tehtävän lainahakemuksen perusteella.

Säännös koskisi muita kuluttajille tarjottavia pikaluottoja kuin tavaran tai palvelun tilaamiseen liittyviä kertaluottoja. Kielto ei koskisi elinkeinonharjoittajia, jotka myöntävät luottoja esimerkiksi kiinteästä toimipaikasta kuluttajalle riippumatta luottoajasta, pääomasta ja takaisinmaksuaikataulusta, jos velallinen ja velkojan edustaja henkilökohtaisesti tapaavat luottoharkintaa varten. Ristiinomistuksen kiello taas ei koskisi esimerkiksi yritysten välisiä luottoja myöntäviä elinkeinonharjoittajia.

6 a §. Pykälä on uusi. Pykälän tarkoituksena on asettaa enimmäismäärä pikaluottojen vuotuisil-

le koroille ja pikaluottosuhteen perustamisen yhteydessä perittäville maksuille.

Pikaluoton velan pääomasta perittävän vuotuisen koron enimmäismäärä olisi kulloinkin voimassa olevan laillisen viivästyskoron määrä eli enintään seitsemän prosenttiyksikköä korkeampi kuin kulloinkin voimassa oleva Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioon ennen kunkin puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko pyöristettynä ylöspäin lähimpään seuraavaan puoleen prosenttiyksikköön. Kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan seuraavien kuuden kuukauden ajan. Luoton perustamisesta, hallinnoimisesta, muuttamisesta, uudistamisesta ja ylläpidosta perittävien maksujen yhteissumma saa enintään olla kaksikymmentä euroa velallista kohden. Tämä rajoitus koskisi kaikkia saman velallisen samalta velkojalta olevia pikaluottoja asiakassuhteen aikana.

Erikseen on huomattava, että velkojan siirtäessä asiakkuussuhteen tai yksittäisen pikaluoton siirronsaajaa sitoo tämä kulurajoite, sikäli kun tämä perustaa, hallinnoi, muuttaa, uudistaa tai muuten ylläpitää samalle velalliselle olevia pikaluottoja. Säännös vahvistaa edelleen velallisen asemaa saatavien siirron yhteydessä.

Asiakassuhteella tarkoitettaisiin saman velallisen ja velkojan välistä sopimussuhdetta, jonka perusteella velallinen saa yhden tai useamman pikaluoton. Asiakassuhde olisi voimassa kymmenen vuotta ensimmäisen velan nostamisesta.

Nämä muutokset ovat perusteltuja, sillä kah-takymmentä euroa on pidettävä riittävänä kor-vauksena toimisto- ym. kuluista. Toisaalta pika-luotosta perittävä vuotuinen enimmäiskorko ase-tetaan samalle tasolle kuin laillinen viivästys-korko.

Kieltoa ei olisi kuluttajan vahingoksi mahdol-lista kiertää. Tästä säädetään voimassa olevan lain 7 luvun 5 §:ssä.

14 §. Pykälään on tarkoitus lisätä selkeät vaati-mukset velallisen maksukyvyn arvioimiseksi. Ennen pikaluoton myöntämistä olisi kysyttävä velallisen kuukausitulot ja tulolajit, kaikkien velkojen käyttötarkoitus ja muut vastuut sekä näistä aiheutuvat kuukausittaiset velanhoitoku-lut, muut merkittävät toistuvaissuoritukset, kut-nen vuokrat ja vastikkeet sekä vakuutusmaksut.

Näitä tietoja on kysyttävä erikseen jokaisen uuden pikaluoton myöntämisen yhteydessä.

2. Laki saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta

10 c §. Pykälää on tarkoitus muuttaa siten, että pikaluottojen osalta kaikkien perintäkulujen enimmäismäärä on 40 euroa velallista kohden. Tämän alhaisen kokonaisperintäkulun arvioi-daan lisäävän pikaluottoja tarjoavien elinkei-nonharjoittajien huolellisuutta selvittää asiak-kaiden maksukykyä. Luotonantajan riski ja si-ten myös huolellisuus luottoa myönnettäessä kasvavat.

1.

Laki

kuluttajansuojalain 7 luvun muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään kuluttajansuojalain (38/1978) 7 lukuun uusi 1 a ja 6 a § sekä 14 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 746/2010, uusi 3 momentti seuraavasti:

1 a §
Pikaluotot

3. Laki eräiden luotonantajien rekisteröinnistä annetun lain muuttamisesta

4 §. Pykälää on tarkoitus muuttaa siten, että luotonantajan rekisteröinnin edellytyksenä on vähimmäismäärä omaa pääomaa. Luotonantajan oman pääoman on oltava vähintään viisisataatu-hatta euroa. Pääoman on oltava kokonaan mer-kitty ennen rekisteröintiä.

Vähimmäispääomavaatimuksen tarkoitukse-na on varmistaa, että luotonantajalla olisi riittä-vä pääoma pikaluottotoiminnan harjoittami-seen. Toisaalta vaatimus varmistaa sen, että alal-la toimiva elinkeinonharjoittaja on riittävän ko-koinen täyttääkseen kaikki lainsäädännön aset-tamat vaatimukset.

10 §. Pykälää on tarkoitus muuttaa siten, että Etelä-Suomen aluehallintovirasto toimittaa kus-sakin rekisteröidyssä elinkeinonharjoittajassa ainakin kerran vuodessa tarkastuksen. Lainmuu-toksen seurauksena valtioneuvosto joutunee tarkistamaan aluehallintoviraston maksuista annetun valtioneuvoston asetuksen liitettä 1.1 kus-tannusvastaavuuden toteuttamiseksi. Lakialoit-teen lähtökohtana on, että elinkeinonharjoittajat rahoittavat tehostetun valvonnan.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavat la-kiehdotukset:

Kuluttajalle pikaluottoja myöntävän elinkei-nonharjoittajan (pikaluotonantaja) ja elinkei-nonharjoittajan, joka harjoittaa saatavien perin-

nästä annetussa laissa (513/1995) tarkoitettua perintää, välillä ei saa olla suoraan tai välillisesti omistussuhdetta eikä samalla henkilöllä saa suoraan tai välillisesti olla määräysvaltaa sekä pikaluottoja myöntävässä elinkeinonharjoittajassa että saatavien perinnästä annetussa laissa tarkoitettua perintää harjoittavassa elinkeinonharjoittajassa.

Pikaluotot ovat ilman vakuuksia myönnettäviä alle kuuden kuukauden pituisia kulutusluottoja, joiden pääoma on enintään tuhat euroa ja joita myönnetään yksityishenkilöille ilman velallisen ja velkojan edustajan henkilökohtaista tapaamista tekstiviestillä (tekstiviestilaina), internetissä (internetlaina) tai muun elinkeinonharjoittajan järjestämän etämyynti- tai palvelutarjontamenetelmän avulla, jossa käytetään yksinomaan yhtä tai useampaa etäviestintävälinettä sopimuksen tekemiseen asti, mukaan lukien sopimuksen tekeminen.

6 a §

Pikaluoton kustannukset ja todellinen vuosikorko

Pikaluoton pääomasta perittävä vuotuinen korko saa enintään olla korkolain (633/1982) 4 §:n mukainen korko. Asiakassuhteen perustamisesta, hallinnoimisesta, muuttamisesta, uudistamisesta ja ylläpidosta yhtä velallista kohden perittävä maksu ei saa ylittää kahtakymmentä euroa, eikä luotosta saa kuluttajan maksettavak-

si koitua mitään muuta kuluja mahdollista laillista viivästyskorkoa lukuun ottamatta.

Velkojan siirronsaaja ei voi saada parempaa oikeutta periä tässä pykälässä mainittuja maksuja kuin hänen saamamiehellään oli.

Asiakassuhteella tarkoitetaan saman velallisen ja velkojan välistä sopimussuhdetta, jonka perusteella velallinen saa yhden tai useamman pikaluoton. Asiakassuhde on voimassa kymmenen vuotta ensimmäisen velan nostamisesta.

14 §

Velvollisuus arvioida kuluttajan luottokelpoisuus

Ennen pikaluoton myöntämistä luotonantajan on selvitettävä velalliselta tämän kuukausitulot ja tulolajit, tämän ottamien velkojen käyttötarkoitus ja muut vastuut sekä näistä aiheutuvat kuukausittaiset velanhoitokulut, muut merkittävät toistuvaissuoritukset, kuten vuokrat ja vastikkeet, vakuutusmaksut sekä kaikki muut velanhoitokykyyn vaikuttavat tekijät. Nämä tiedot on selvitettävä erikseen jokaisen uuden pikaluoton myöntämisen yhteydessä. Tarkempia määräyksiä selvityksen sisällöstä voidaan antaa asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

saatavien perinnästä annetun lain 10 c §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 10 c §:ään, sellaisena kuin se on laissa 28/2005, uusi 3 momentti seuraavasti:

10 c §

Velallisen kokonaiskuluvastuu kuluttajasaatan perinnässä

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Pikaluottojen osalta kaikkien perintäkulujen enimmäismäärä on 40 euroa velallista kohden.

3.

Laki

eräiden luotonantajien rekisteröinnistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään eräiden luotonantajien rekisteröinnistä annetun lain (747/2010) 4 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta ja 10 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

4 §

Rekisteröinnin edellytykset

Aluehallintoviraston on rekisteröitävä ilmoituksen tekijä luotonantajaksi, jos:

5) ilmoituksen tekijällä on omaa pääomaa vähintään viisisataa tuhatta euroa.

10 §

Valvonta ja valvontaviranomaisten tiedonsaantioikeus

Etelä-Suomen aluehallintovirasto toimittaa kussakin rekisteröidyssä elinkeinonharjoittajassa ainakin kerran vuodessa tarkastuksen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2011

Lenita Toivakka /kok
Outi Alanko-Kahiluoto /vihr
Sampsa Kataja /kok
Jukka Gustafsson /sd
Jouko Jääskeläinen /kd
Merja Kyllönen /vas

Osmo Soininvaara /vihr
Jukka Kärnä /sd
Markku Rossi /kesk
Ulla-Maj Wideroos /r
Anne Kalmari /kesk
Markus Mustajärvi /vr

LA 59/2011 vp — Lenita Toivakka /kok ym.

Ilkka Kantola /sd
Vesa-Matti Saarakkala /ps
Markku Mäntymaa /kok
Antti Rantakangas /kesk
Peter Östman /kd
Esko Kurvinen /kok
Pauliina Viitamies /sd
Jani Toivola /vihr
Johanna Karimäki /vihr
Osmo Kokko /ps
Pia Kauma /kok
Elisabeth Naucclér /r
Seppo Kääriäinen /kesk
Ari Jalonen /ps
Ville Vähämäki /ps
Anssi Joutsenlahti /ps
Lea Mäkipää /ps
Juho Eerola /ps
Ritva Elomaa /ps
Martti Mölsä /ps
James Hirvisaari /ps
Pirkko Ruohonen-Lerner /ps
Kari Tolvanen /kok
Ilkka Kanerva /kok
Tytti Tuppurainen /sd
Martti Korhonen /vas
Eeva-Johanna Eloranta /sd
Suna Kymäläinen /sd
Mika Kari /sd
Eila Tiainen /vas
Tuula Peltonen /sd
Anneli Kiljunen /sd
Jyrki Yrttiaho /vr
Kimmo Tiilikainen /kesk
Antti Kaikkonen /kesk
Henna Virkkunen /kok
Lauri Ihalainen /sd
Timo Soini /ps
Miapetra Kumpula-Natri /sd
Merja Mäkisalo-Ropponen /sd
Rakel Hiltunen /sd
Pirkko Mattila /ps
Aila Paloniemi /kesk
Katri Komi /kesk
Tarja Filatov /sd
Silvia Modig /vas
Pia Viitanen /sd
Ari Tornainen /kesk
Sanni Grahn-Laasonen /kok
Lasse Männistö /kok
Petteri Orpo /kok
Paula Risikko /kok
Jari Myllykoski /vas
Maarit Feldt-Ranta /sd
Raimo Piirainen /sd
Pentti Oinonen /ps
Juha Rehula /kesk
Anu Vehviläinen /kesk
Jari Leppä /kesk
Ben Zyskowicz /kok
Mikko Alatalo /kesk
Elsi Katainen /kesk
Timo V. Korhonen /kesk
Mirja Vehkaperä /kesk
Anne Holmlund /kok
Leena Rauhala /kd
Inkeri Kerola /kesk
Kimmo Kivelä /ps
Tom Packalén /ps
Kaj Turunen /ps
Maria Tolppanen /ps
Tuula Väätäinen /sd
Juha Väätäinen /ps
Jari Lindström /ps
Teuvo Hakkarainen /ps
Erkki Virtanen /vas
Eero Reijonen /kesk
Pentti Kettunen /ps
Lea Mäkipää /ps
Anne Louhelainen /ps
Pietari Jääskeläinen /ps
Lars Erik Gästgivars /r
Saara Karhu /sd
Antti Lindtman /sd
Tapani Tölli /kesk
Pauli Kiuru /kok
Mikko Savola /kesk
Sauli Ahvenjärvi /kd
Outi Mäkelä /kok
Leena Harkimo /kok
Lasse Hautala /kesk
Sari Palm /kd
Aino-Kaisa Pekonen /vas
Annika Saarikko /kesk

LA 59/2011 vp — Lenita Toivakka /kok ym.

Jaana Pelkonen /kok
Eero Suutari /kok
Arto Satonen /kok
Matti Saarinen /sd
Markku Eestilä /kok
Mika Niikko /ps
Sofia Vikman /kok
Merja Kuusisto /sd
Esko Kiviranta /kesk
Kristiina Salonen /sd
Hanna Mäntylä /ps
Hanna Tainio /sd
Katja Taimela /sd
Harri Jaskari /kok
Oras Tynkkynen /vihr

Kalle Jokinen /kok
Kari Uotila /vas
Heikki Autto /kok
Anne-Mari Virolainen /kok
Raija Vahasalo /kok
Sari Sarkomaa /kok
Pertti Hemmilä /kok
Marjo Matikainen-Kallström /kok
Mats Nylund /r
Kari Rajamäki /sd
Sinuhe Wallinheimo /kok
Timo Heinonen /kok
Janne Sankelo /kok
Sanna Lauslahti /kok